

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja a poštnino vred in v Mariboru a pošiljanjem na dom za celo leto 3 gid., za pol leta 1 gid. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr. dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Volitve v okrajni zastop v Št. Lenarčkem okraji v slov. goricah.

Rojaki! Meseca aprila t. l. boste imeli volitev v okrajni zastop. Pokazali boste, da hočete sami z Vašimi denarji gospodariti, da boste si teraj volili svoje domače može.

Zadnja tri leta ste imeli prvokrat v okrajnem zastopu same domače može, večinoma kmete, s katerimi ste se lahko prav po domače pogovarjali o kmečkih potrebah; niste imeli „gospodov“ med seboj, ki so samo tedaj prijazni z Vami, kadar so volitve ali če njim prinesete Vaše denarje.

Tačasni načelnik okrajnega zastopa je sam vrl gospodar, ki je z vsakim lepo prijazen in opravlja prav marljivo in skoro brez vseh stroškov svoj posel. Ni se Vam treba s klobukom ponižno v roki mu vklanяти, občinskim predstojnikom pa ne dohajajo ostri ukazi, ne nalagajo se njim kar za vsako malenkost denarne kazni, kakor je to bilo poprej.

Okrajni zastop ima tudi hranilnico v rokah; tukaj se posebno kaže, kako dobro je, če imate kmetje sami vse v svojih rokah. Vi poznate svoje sosede in njihova posestva in torej lahko posojila iz hranilnice dovoljujete, ne da bi trebalo dragih cenitev, kakor njih zahtevajo druge hranilnice, prej ko dovolijo kako posojilo.

Vse hranilnice si s časom nekaj prigospodarijo; tako bode Št. Lenarčka hranilnica čez leta si prihranila precej dobička. O tem dobičku boste zopet lahko kmetje sami prevdarili, kako boste ga porabili; lahko nekaj dobička porabite za okrajne potrebe ali pa lahko procenite za posojila znižate. Vse to je v Vaših rokah, če gledate, da si ohranite svoje domače možake v okrajnem zastopu.

Kaj pa bo, če tržani dobijo okrajni zastop zopet v svojo oblast? Gledali bodo v prvi vrsti na svojo korist; na Vas kmete pa bodo milostljivo „dol“ gledali in Vam večasi dovolili, da si smete z lastnimi denarji popraviti kako

cesto itd. Ali ne bi bilo smešno, če bi par tržanov komandiralo tisoč in tisoč kmetov?

Vprašamo Vas torej: kaj Vam je ljubše, da ostanete sami gospodarji na Vaših tleh in z Vašimi denarji ali da pridete pod komando tržanov? Oboje je v Vaših rokah. Če hočete sami svoji ostati in sami se posvetovati o Vaših kmečkih potrebah, tedaj pridite na dan volitve vsi, nobeden naj doma ne ostane in volite Vaše može v okrajni zastop, kateri dobro vedó, kje kmeta čevelj tére. Pa ni zadosti, da pride vsak sam, dolžnost mu je, da spodbuja druge omahljivce, kateri bi morebiti hoteli na dan volitve doma pri peči ostati. Delajte in pogovorite že se zdaj; volitev bo v kratkem; bodite pripravljeni, saj gre tudi za Vašo mošnjo; če zmagajo pri volitvi naši domači slovenski možje, boste plačevali samo 15 %, če pa zmagajo nasprotniki, bodo Vas djali na 20 % okrajnih doklad, kakor je to poprej bilo. Vsak, kateri nima rad praznikov v žepu, bo torej prišel volit.

Izvolitev lavantinskih škofov.

(Dalje.)

Toda zakaj več govorim, kakor je skoraj treba? Ali si jaz ne bi moral do dobra svest biti vedne vaše podpore, če se spominjam pokorščine in časti, katero ste vsi škofu, ki vsak čas vlada, obljubili pri mešniškem posvečenju, in marsikateri še tudi pri nastopu svoje duhovne službe? Bratje preljudi, ostanite zvesti tej svoji obljubi Bogu v čast in v lastno svoje izveličanje. Vendar jaz ne bi nikdar terjal od vaše strani pokorščine in časti, če ne zbog tega, da zamorem svojo apostolsko službo blagonosno opravljati ter mnoge in dosti težavne dolžnosti svojega posvečenega stanú, kakor najbolje, izpolnjevati. Bodite zvesti in vstrajni delalci v vinogradu Gospodovem. Bodimo enega srea in ene duše, bodimo uréjena vojska, nepremagljiva za tiste, ki bi nas utegnili napadati ali nam nasprotovati. „Mož, kateri vboga, vé o

zmagah praviti“, govori isti sv. Duh, ki tudi vsak čas postavlja škofe, da vladajo cerkev božjo.

Naj že sem in ostanem najmanjši med služebniki božjimi, in dasiravno nimam Bog vé, kakih zaslug, vendar pomislite, da sem naslednik tistih apostolov, katerim je božji Izveličar rekel: „Kdor vas posluša, mene posluša, in kdor vas zaničuje, mene zaničuje; kdor pa mene zaničuje, zaničuje njega, ki me je poslal“. Spominjajte se tudi besed že ostarelega sv. apostola Pavla, katere je pisal svojemu učencu, še mlademu škofu Efeškemu: „Nihče naj tvoje mladosti ne zaničuje“. Jaz sam pa se bom držal nadaljnjih besed iste kitice sv. pisma: „Izgled bodi vernim v besedi in vedenji, v ljubezni, v veri, v čistosti“.

Zvesti mi prijatelji! Če bode med nami pokorščina cvetela, razcvetale se bodo tudi vse druge čednosti. Porok tega so nam sv. cerkveni očetje, ki značijo pokorščino kot mater in varuhinjo čednosti. Sv. Avguštin namreč govori: „Pokorščina je največja čednost, je tako rekoč korenina in mati čednosti“. In sv. Lovrencij Justinijan isto resnico lepo razjasnjuje ter pravi: „Pokorščina človeka obogati, razveseljuje cerkev, podeljuje mir, oblaži duh, stori čisto srce, odpira nebesa, oveseljuje človeško življenje in poraja vse druge čednosti in jih varuje“.

Če ste mi tedaj pokorni in mi daste čast, ni mi pač treba odgovarjati še visokovrednemu gospodu govorniku, ki je častito duhovščino priporočal moji milosti. Glava namreč treba, da zamore svoje dolžnosti izvršiti, rok in nog; nasproti pa noge in roke tudi trebajo glave. Vi ste tedaj meni ravno tako potrebni, kakor je tudi vam mene treba. Tedaj bi bil pač sam svoj sovražnik, ako ne bi slehernega izmed vas ljubeznjivo objel; saj je vsaki izmed vas tako rekoč nekaj mojega: ali oko moje ali uho, ali jezik moj, ali roka in noga moja. Zarad tega vas vse in slehernega objamem v svojem srcu, naj živimo skupno in umrjemo skupno. Naj bi vendar med vami in menoj vladala tista blaga in sladka ljubezen, katero goji prijatelj do prijatelja svojega. „To je moja zapoved, je rekel božji učenik, da se ljubite med seboj, kakor sem jaz vas ljubil“. In svetni apostol sv. Pavel opominja Korinčane: „Trudite se za ljubezen“! — in Kološane: „Črez vse pa cenite ljubezen“.

Gotovo bi mi vsi radi srečni bili. Naj nas tedaj veže vroča ljubezen, katero hočemo vsaki čas skrbno gojiti. Ljubezen nas bo obdabila z notranjim in zunanjim mirom. Ljubezen namreč ne osrečuje samo duše, ampak tudi župnije, rodbine, in sploh vsakojaka društva, v katerih je domača. Kjer pa ljubezni ni doma, prosim vas, kaj druga jim tam ostaja, kakor debeli led sebične ljubezni, trdosrčnost in grenka občutljivost, nemir in razdor, s kratka, vsako-

jaka nevolja? Kjer je pa ljubezen doma, tam so nebesa. O prelubeznjiva ljubezen! Kdo bo meni na pomoč, da te najdemo in da napolniš naša srca? Kaj namreč smo brez ljubezni? Prav nič nismo; in ako bi tudi človeške in angeljske jezike govorili, in bi znali prerokovati ter vedeli vse skrivnosti, in ako bi imeli vso vero, tako, da bi gore predstavljali, in ako bi razdelili vse svoje premoženje med uboge, in če bi izročili telesa svoja v ogenj, da zgorijo — ljubezni pa bi ne imeli, nič nismo in nič nam ne hasni.

Toda dobro vem, da vi preljubi, jako dobro razumete jezik krščanske ljubezni, ki je naš materni jezik, ker ga nas je naučila sv. mati katoliška cerkev, zbog tega sem rad došel v v vašo sredino, in sem slovo dal dragim svojim tovarišem in ljubljenim svojim učencem v slovitnem zavodu sv. Avgušтина na Dunaji.

(Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Po odstavljenji teleta.

Ni še dolgo, kar smo govorili na tem mestu o odstavljenji teleta in upamo, da ne zastonj. Iz srca bi pač radi, da bi si naši bralci, kolikor mogoče, odvrnili vsako nesrečo ali škodo in kdo ne zna, kako se ona ravno pri živinoreji tako rada pritepe? Naj še dnes nekaj pristavimo o tem, kaj ugaja teletu, kedar ne sme več h kravi ali kar je tisto, po svojem odstavljenji.

S tem, da odstavljam teleta z vso skrbjo ter se ne prenačimo v tem, nič nismo še s skrbjo pri kraji. Ako sedaj ne ravnamo prav z njim, čisto lahko se nam mlado živinče izkazi. To velja še čisto posebej za prvi pol leta. V tem ne da bi tele pitali ali Bog zna kako ga umetno redili, moramo pa mu vse eno postreči z vsem, česar mu je treba, da se mu život krepko razvije in truplo gre na višek.

Dobra hrana, red pri času, kedar se mu daje in pa snaga, to so reči, brez katerih človek v tem ne shaja; ako pa ima to, treba še je samo za tele gibanja in tedaj mu ga privošči s tem, da ga ne privezuješ že k jaslom, ampak ga še pustiš, če je mogoče, v teletniku, v prostoru, kjer se lahko, kedar hoče in kamor hoče obrne. Na to pa je že treba paziti, da ne pride h kravi in se tako sopet ne privadi kje sesanja.

Živež je v tem času za tele najboljše tudi na dalje seno, otava in oves. Bolje ko je seno, bolje takne živali. Ker ima otava še več listja, kakor pa seno, zato jo tele lažje prebavi. Kislo ali seno, ki se je pokvarilo, tega Bog ne daj polagati teletu. S tako krmo si lahko človek napravi veliko škodo pri živini v obče, tembolj pa še pri mladi. Da je poleg otave treba še tudi ovsa, vsaj za prvo pol leta, to se umeje